

BELDOCS TOOLKIT 2018

Beldocs već drugu godinu za redom organizuje filmski program usmeren na tinejdzere i u njemu predstavlja dokumentarne filmove koji tematizuju i osveščuju mnoge zahtevne promene s kojima se susreću oni koji su na putu prema odrastanju. Pored projekcija odabranih dokumentarnih filmova program uključuje radionice, predavanja i on-line priručnike namenje mladima i svima koji rade sa mladima- nastavnicima, pedagozima, psiholozima ali i roditeljima.

Učenicima osnovnih i srednjih škola se kroz ovaj program pruža prilika da na kreativan način uče, otvaraju nove perspektive, izraze svoje stavove i steknu uvide u domete društvenog aktivizma, a podstiče ih na dijalog i aktivno razvijanje sopstvenih ideja i realizaciju istih u svojim zajednicama. Poseban akcenat je na kritickoj analizi vizuelnih sadržaja u obrazovanju, jer su mladi njima dominantno okruženi.

Korišćenje jezika filmske slike danas više nije potreba niti privilegija profesionalaca. Digitalne tehnologije, svima dostupne video kamere i internet revolucija učinile su da se sve više govori pokrenim slikama, a sve manje rečima. Elementarna medijska pismenost postaje deo masovnog obrazovanja, potreba svih, a važnost interpretiranja video komunikacije u budućnosti će samo rasti. Generacija današnje školske dece koristiće video jezik jednako učestalo kao što danas koriste verbalnu komunikaciju pa im je pomoć oko dešifriranja filmskog jezika neizmerno važna ne samo kako bi se kroz filmske priče lakše nosili s izazovima koje im nosi odrastanje nego i kako bi što potpunije funkcionisali u savremenom društvu, ali i na tržištu rada.

Prateći ovogodišnju ponudu dokumentarnih filmova usmerenih tinejdzerima odabrali smo četiri filma za koja smatramo da na adekvatan i mladima interesantan način pristupaju važnim temama odrastanja. Film "Zovi me Toni" bavi se pitanjem uspeha i procesom odrastanja u kojem moramo zrelo prihvatiti i povreme neuspehe. Film u Beograd dolazi nakon mnogih važnih svetskih filmskih festivala uključujući Dok Leipzig u Nemačkoj i IDFA-u u Holandiji.

Majstor dokumentarizma Claire Simon režirala je film "Mladi kadrovi" ukojem na realističan i nimalo dramatičan način razgovara s mladima o njihovim porodičnim situacijama. Film nudi sjajnu mogućnost da uprkos najrazličitijim, ponekad teškim životnim prilikama pozitivno gledamo u budućnost uz veru da je ona u našim rukama. Film je imao svetsku premijeru na filmskom festivalu u Berlinu.

Treći naslov "Devojke iz Ouage" govori o devojkaama iz Burkine Faso čiji su životni uslovi, uslovi obrazovanja i budućnost mnogo zahtevniji nego što smo mi u zemljama Europe navikli. Naročito je zanimljiva njihova hrabrost i rešenost da u zemlji u kojoj je nezaposlenost 50% a pozicija žena prilično neazvidna odaberu jedan "muški" poziv kao što je auto mehaničarski.

Na kraju, donosimo autobiografski film o planetarno popularnoj ali kontraverznoj reperki MATANGI / MAYA / M.I.A.o čijem opusu naša mlada publika sasvim sigurno zna mnogo. Ipak, manje im je poznata pozadina odrastanja ove umetnice – priča devojke koja je u London stigla kao imigrant iz Šri Lanke sa zahtjevnim porodičnim prilikama. Njezina priča sažima mnogo o društvu u kojem živimo, od globalizacijite do današnjim zahtevnim uslovima odrastanja. Film je imao svetsku premijeru na filmskom festivalu u Sundanceu, a evropsku premijeru na festivalu u Berlinu.

O Filmu: ZOVITE ME TONY, CALL ME TONY

Reditelj: Klaudiusz Chrostowski

Poljska

2017, 63'

ZOVI ME TONY je priča o vremenu u kojem ceo svet očekuje da imamo odgovore, ali sve što imamo su pitanja.

Preporuka: 12+

Teme: odrastanje, uspeh, poštovanje, odluke, identitet

Kontekst: Čini se da smo već videli filmove poput *Zovi me Toni* - priče o mladima na životnoj prekretnici tokom koje traže svoj identitet. Međutim, *Zovi me Toni* je vrlo ličan i originalan film, a Klaudiusz Chrostowski uspešno izbegava ponavljanje i banalnost.

Njegov film pripoveda priču o 18-godišnjem Konradu, bodybuilderu i glumcu koji je odrastao u industrijskom gradu. On sanja o velikoj karijeri sličnoj Al Pacinu ili Robertu De Niro te o tome da ga poštuje čitav svet. I njegov otac. Mladić učestvuje u takmičenjima za bodybuilding i pripremama za prijemni ispit na glumačkoj školi. Bori se da ispuni svoj san te u tome pokazuje impresivnu samodisciplinu.

Reditelj: Klaudiusz Chrostowski diplomirao je film i video na Umetničkoj akademiji u Londonu. Nakon toga je počeo studije režije na Filmskoj školi u Łódźu gde je režirao igrane i dokumentarne filmove. Sada živi i radi u Varšavi.

Filmska analiza:

Radi se o dokumentarnom filmu koji portretira karakter. Takozvani «coming-of-age» film čija je tema odrastanje. Filmovi su usmereni na psihološki i moralni rast ili prelaz protagonista od mladosti do odraslosti. Lični rast i promena važna je karakteristika ovog žanra, koja se oslanja na dijalog i emocionalne reakcije, a manje na delovanje.

Reditelj u filmu «Zovi me Toni» oprezno prati protagonistu te ponekad dopušta neku ironičnost, ali nikad ne ismeva njegov lik. On vidi veliku snagu dečaka, ali i slabosti koje pokušava da sakrije po svaku cenu. Intimni trenutci portretiranja su delikatno sastavljeni – te predstavljaju kontrast između mekoće Konradovog izraza i tvrdoće njegovih mišića, koje trenira svaki dan. Njegove

rediteljske ambicije nikada ne dominiraju istinom karaktera. Verovatno je zato film dobio nagradu ARRI IDFA za najboljeg studentskog dokumentarca na Međunarodnom festivalu dokumentarnog filma Amsterdam, najprestižnijem dokumentarnom filmskom događaju u Europi.

O vodiču: Ideja ovog vodiča je pre svega da kod dece podstakne ljubav prema gledanju dokumentarnih filmova, kao i da podstakne nastavnike, roditelje i sve odrasle koji rade sa decom da film koriste kako u formalnom tako i u neformalnom obrazovanju. Želimo da vas podstaknemo da film vidite kao moćno sredstvo za razvoj saosećanja, mašte, kreativnosti i kritičke misli!

Ciljevi: 1. Razvijati konstruktivan odnos prema neuspehu
2. Razvijanje pozitivnog odnosa prema odrastanju i odgovornosti
3. Osnažiti učenike da razvijaju osećaj samopoštovanja i u situacijama izostanka podrške i neuspeha

Aktivnosti pre projekcije :

Razgovarati sa učenicima na temu neuspeha, stavova o istom i nošenja sa njim.

1. Da li je na putu ka svojim snovima neminovan neuspeh?
2. Kako se osecaju kada dožive neuspeh?
3. Šta rade u tim situacijama?
4. Da li su nešto naučili iz tih situacija?
5. Koliko im je važna podrška roditelja za ostvarenje ciljeva i kako se osećaju kada ona izostane?

Aktivnosti posle projekcije:

Pitanja za diskusiju:

1. Kako vam se svideo film?
2. Kako biste opisali radnju filma?
3. Ko je glavni lik? Šta proživljava glavni lik?
4. Koja je poruka filma?
5. Na koji način film pokušava da utiče na gledaoce?
6. Kakav je kraj filma? Kako vidite završnu scenu?
7. Kako bi režirali svoja iskustva o kojima su pričali pre filma , sada nakon odgledanog filma?

Dodatak:

INTERVJU S KLAUDIUSOM CHROSTOWSKIOM – REDITELJRM FILMA "ZOVI ME TONIJA"

Kakav je bio vaš dojam protagonista kad ste ga prvi put sreli?

Upoznao sam ga u dramskom klubu i odmah je privukao moju pažnju. Istaknuo se iz grupe, na prvi pogled. Nosio je bokzersku jaknu bez rukava koja je otkrivala svoje mišiće, a taj dan je njegova tema na dramskoj bila pokazivanje "emocije i osjetljivosti". Bilo je neverovatno. Odmah sam video u njemu potencijal. Dok sam razgovarao s grupom, bio sam zapanjen načinom na koji je Konrad govorio. Ono što je govorio, njegov duboki glas i nešto u njegovim očima, koje se nisu micale s njegovim pogledom. Bilo mi je jasno da je postoji sukob između njegove unutrašnjosti i onoga što pokazuje spolja.

Na dramskoj grupi ste bili u potrazi za potencijalnim protagonistom ili ste sasvim slučajno bili tamo iz nekog drugog razloga?

Neko sam vreme i sam pohađao taj isti dramski klub u kojem sam kasnije upoznao Konrada. Pre završnih ispita, baš kao i Konrad, odlučio sam da pohađam školu drame. Klub je bio sjajno mjesto gde se mlade ljude konačno doživljavaju ozbiljno, a ne kao kod kuće ili u školi. Profesori u klubu su nam pokazali da možemo razmišljati o mnogim stvarima na sasvim drugačiji način nego što smo do tada imali prilike. Vratio sam se u klub nakon svih tih godina tražeći nekoga ko sanja o glumi ali dolazi iz potpuno drugačije okoline. Imao sam na umu nekoga iz malog grada, nekoga ko između dnevnih aktivnosti čita poeziju ali sam našao nekoga sasvim drugačijeg! Stvarnost je pokazala da je istraživački deo posla uvek zanimljiviji od vizije scenarista.

Jeste li Konrardu rekli da ste i hteli da postanete glumac?

Da, na samom početku.

U filmu se oseća nedostatak uzora. Konrad se sa izazovima suočava sam, a čak ni njegovi prijatelji ga ne razumeju. Da li je vaš zajednički san uticao na vaš odnos? Jeste li postali njegov uzor?

Mislim da je nakon nekog vremena Konrad počeo prema nama - i Michału Łuci fotografu i meni - da se odnosi kao prema starijoj braći. Michał i ja smo verovali da kako bismo napravili dokumentarac, treba stupiti u bliski odnos s našim likom. Mi smo zaista doživljavali Konrada kao našeg mlađeg brata koji još ne zna sve o stvarnosti. Želeli smo da se družimo s njim. Svaki put kad je imao sumnje objasnili bismo mu da, iako ponekad nije jednostavno, ne sme odustajati od svojih snova. Nastojao sam da mu pokžem da se ne treba brinuti zbog neuspeha dok uči iz svakog iskustva. Nikada ne znate gde vas sve te promene plana i okolnosti mogu odvesti.

Kako ste uverili Konrada da pristane na snimanje filma o sebi?

Čim je čuo da želimo da ga bolje upoznamo, a kasnije možda i da napravimo film, odmah je bio zainteresovan. Mislim da je bio uzbuđen zbog toga što će mu se u nekom smislu omogućiti da ispuni svoj san o tome da postane glumac.

Zato publika može da ima osećaj da u filmu protagonista gotovo neprestano deluje u ulozi koju je stvorio za sebe?

Koliko ja znam, dok smo ga snimali celu godinu njegovo ponašanje nije zavisilo od toga da li je kamera tamo ili nije. Bilo je to njegovo prirodno ponašanje. Uostalom, "on je Tony", uvek, bez obzira pije li pivo s prijateljima, glumi u dramskoj sekciji ili trenira u teretani. Stalna samo-kreacija je razlog za njegov unutrašnji sukob. Samo u posljednjim scenama filma on dopušta trenutke prirodne slabosti. Završio je ispite i trebao da donese neke odluke, za koje još nije bio

spreman. Tako na kratko gubi kontrolu i pravo iz srca govori šta misli o trenutku života u kome se nalazi.

Da li mislite da je snimanje filma uticalo na Konrada? Dali ste mu šansu za iskren razgovor i pomogli da s udaljenosti malo jasnije vidi stvari.

Do neke mere verujem da je uticalo. Obično bi se suočen s krizama udaljio od onih koji su mu najbliži. A mi smo uvek bili bliski, mogao je da nam kaže šta oseća bez brige da li će da bude osuđen. Ako smo do neke mere pridoneli njegovom odrastanju, verujem da je to više zbog prijateljskog odnosa koji smo uspostavili nego zbog režiranja filma.

O filmu **Mladi kadrovi / Young Solitude**

Rediteljka: Claire Simon

Francuska

2018., 100'

Claire Simon, svojevrsni majstor dokumentarne režije rasvetljuje temu ranjivosti grupe tinejdžera iz zabačenih pariških predgrađa, koji otvoreno i iskreno govore o sopstvenim iskustvima i planovima za budućnost.

Preporuka: 15+

Teme: odrastanje, porodica, mladi, obrazovanje, budućnost, dijalog

Kontekst: Claire Simon postavlja svojevrsni filmski dijalog s tinejdžerima koji govore o svojoj ličnosti, porodici, ali i strasti i usamljenosti. Na kraju srednjih škola mladi donose mnoge odluke a ovaj film postaje mesto gde pretražuju i raspravljaju o svojim idejama. Teme su ponekad teške, kako to život sam ponekad jeste no film već kroz svoju formu dijaloga šalje poruku da su to stvari o kojima treba razgovarati.

Rediteljka: **Claire Simon** rođena je u Londonu 1955. godine. Filmsku karijeru započinje u Alžiru, gde je studirala antropologiju i francuski jezik. Potom je kao montažerka sarađivala s alžirskim sineastom Mohammedom Lakhdar-Haminom. Njeni filmovi se često bave topografijom Pariza, bilo da je reč o igranofilmskom formatu (*Gare du Nord*) ili doksima poput *Šume od koje su satkani snovi*, prikazanog u dokumentarnoj konkurenciji Subversivea, a koji je renomirani Cahiers du Cinéma uvrstio u svoju godišnju lestvicu 10 najboljih filmova 2016. godine (kao jedini dokumentarac). Autoričin najnoviji doks *Mladi i usamljeni* premijerno prikazan u sklopu ovogodišnjeg Berlinalea, mogao bi se posmatrati kao varijacija njenog doksa *Romansa na 800 kilometara*

Filmska analiza: Glavna karakteristika ovog filma je da se gledalac oseća kao da sedi pored studenata u Ivry-sur-Seineu, južno od Pariza. Film koji se bavi izrazito ličnim i zahtevnim temama a na kraju pokazuje kako će se deca držati zajedno kako bi se suočila s bolovima i izolacijom.

Opservacijski dokumentarci nastali su iz pokreta 1960-ih i 1970-ih od skupine filmskih stvaralaca koji su sebe nazvali "filmaši aktualnosti". Zbog napredovanja u tehnologiji tokom tog vremena, oprema za zvuk i kameru postala je jednostavnija za upotrebu i manevrisanje. To je omogućilo filmašima veću slobodu i sposobnost da posmatraju događaje bez da budu nametljivi svojim subjektima. Koncept direktne kinematografije je da je najbolji način da se vidi istina da je vidite bez ikakvog učestvovanja ili uticaja.

Participativni dokumentarci pozdravljaju direktni angažman između filmaša i subjekata - reditelj postaje deo događaja koji se snimaju. Ovde se onaj ko radi intervju ili redatelj uključuju u dokumentarac i postavljaju pitanja osobi o kojoj želimo da znamo više. Oni su uključeni u film i deo su dokumentarca.

Film «Mladi kadrovi» približava se svojim tinejdžerskim protagonistima što je više moguće dok istovremeno omogućava da se otvore kao da kamera nije tamo. Ništa se nije organizovalo i ono što vidite je prirodno. Postoje doduše argumenti o tome kako niko ne može biti skroz prirodan kada je kamera prisutna no postoje stupnjevi u uticaju koji reditelj ima na događanja. Međutim, to ne mora nužno da odstupa od samog načina rada.

Metodologija kojom je sniman ovaj film takođe je metoda intervjua ali koju ne sprovodi reditelj nego po očitim uputstvima i prethodnim dogovorom participanti međusobno, te je ovaj film istovremeno opservacijski i participatorni.

O vodiču: Ideja ovog vodiča je pre svega da kod dece podstakne ljubav prema gledanju dokumentarnih filmova, kao i da podstakne nastavnike, roditelje i sve odrasle koji rade sa decom da film koriste kako u formalnom tako i u neformalnom obrazovanju. Želimo da vas podstaknemo da film vidite kao moćno sredstvo za razvoj saosećanja, mašte, kreativnosti i kritičke misli!

- Ciljevi:**
1. Podstaći tinejdžere na dijalog o za njih važnim temama
  2. Usvojiti pojmove participativni i opservacijski dokumentarac
  3. Upoznati decu sa metodom intervjua

Aktivnosti pre projekcije:

Podelite učenike u parove i dajte im zadatak da osmisle set pitanja na neke od tema koje su im značajne ili zanimljive. Nakon toga neka intervjuišu jedni druge i podele doživljaje ovog iskustva i kao ispitivača i kao ispitanog.

Aktivnosti posle projekcije:

Pitanja za diskusiju:

1. Kako biste opisali radnju filma? Što je pokretački motiv filma?
2. Ko je glavni lik? Postoji li jedan glavni lik? Kakve emocije proživljavaju likovi?

3. Što je bilo najupečatljivije u realizaciji filma (fotografija, montaža, režija)?
4. Kako vam se svideo film?
5. Koja je poruka filma? Da li ima veze sa vežbom koju ste radili pre filma i na koji način?

O filmu Devojke iz Ouage

Rediteljka: Theresa Traore Dahlberg
 Švedska, Burkina Faso, Francuska i Katar
 2017, 80'

Preporuka: 13+

U zemlji u kojoj je nezaposlenost preko 50% a ženska prava nisu izjednačena s muškima one imaju hrabrosti da odaberu muško zanimanje.

Teme: obrazovanje, budućnost, prijateljstvo, dijalog, žene, jednakost, hrabrost, nezaposlenost, siromaštvo

Kontekst: Grupa mladih žena iz Ouagadougou pohađa školu koja će ih osposobiti za automehaničarke. Njihove prijateljice iz razreda postaju njihova luka sigurnosti i radosti dok prolaze kroz period koji menja život iz detinjstva u odrasle osobe u zemlji koja obiluje političkim promenama. U zemlji u kojoj nezaposlenost među mladima iznosi 52 procenta, poslovi su goruća tema. Mlade devojke u školi za mehaničare u glavnom gradu Burkine Faso, Ouagadougou nalaze se na prelomnoj tački u životu kada se njihovi snovi, nade i hrabrost suočavaju sa sudovima, strahovima i očekivanjima društva o ulozi žene.

«Svi prielazi su krhki. S ovim filmom želela sam uhvatiti podrhtavanje vremena pre nego što se naprave izbori, vrijeme pre nego što se sve promeni. Kada se snovi, želje i hrabrost pomešaju s mišljenjima i strahovima društva o tome kakva žena treba da bude. Osećaj da više niste dete, ipak još uvijek ne posedujete svoj život, ali se osećate kao da ste na vrhu sveta u subotu kada ste napolju sa prijateljima. Vaši prijatelji su vam sve a život vam se događa sam od sebe dok pokušavate da shvate sebe. Uz OUAGA GIRLS želela sam da ispričam intrigantnu i inspirativnu priču o odrastanju s toplinom, smeškom i dubinom.»

Burkina Faso

Jedna od retkih afričkih zemalja koja nema izlaz na more, smeštena je u sahelskom području zapadne Afrike na granici između rastuće Sahare i zelenih površina priobalja. Uprkos velikom siromaštvu, Burkina je jedna od najstabilnijih država u regiji.

Broj stanovnika: 12 miliona

Površina: 274 100 km²

Religija: islam 50%, tradicionalne religije (animizam) 40%, kršćanstvo 10%

Jezici: francuski (službeni)

-UN je 2005. stavio Burkinu Faso na 175. mjesto od 177. zemalja na listi kvalitete života
-više od 50% stanovništva (6 milijuna ljudi) preživljava s manje od dolara na dan
-pismenost stanovnika iznosi 13%

Redateljka:

Theresa Traore Dahlberg rođena je 1983. godine. Odrasla je na švedskom otoku Öland i u Burkina Faso, a sada se nalazi u Stockholmu. Nakon što je nekoliko godina u New Yorku pomagala redateljima, fotografima, i producentima upisala je filmsku produkciju prvo New School u New Yorku, a potom Akademiju dramske umjetnosti u Stockholmu. Njezin diplomski film "Taxi Sister" kojiprati taksisticu Boury u Dakaru, Senegal prikazan je na nizu svjetskih festivala te je osvojio mnoga međunarodna priznanja. Tokom poslednjih godina, Theresa je proizvodila tv serije za SVT te bila uključena u različite filmske i umetničke projekte na međunarodnom nivou (New York, Haiti i Burkina Faso) neprestano protežući granice umetnosti, filma i dokumentarca. Trenutno je na magistraturi za likovnu umetnost na Royal Institute of Art u Švedskoj. Ouaga Girls je njen debitantski dugometražni film.

Filmska analiza:

Redateljska motivacija:

«Svi prelazi su krhki. Ovim filmom željela sam uhvatiti podrhtavanje vremena pre nego što se naprave izbori, vrijeme pre nego što se sve promeni. Kada se snovi, želje i hrabrost pomešaju s mišljenjima i strahovima društva o tome kakva žena treba biti. Osećaj da više niste dijete, ipak još uvijek ne posedujete svoj život, ali se osećate kao da ste na vrhu svijeta u subotu kada ste napolju sa prijateljima. Vaši prijatelji su vam sve a život vam se događa sam od sebe dok pokušavate shvatiti sebe. Uz OUAGA GIRLS želela sam da ispričam intrigantnu i inspirativnu priču o odrastanju s toplinom, smeškom i dubinom. Provela sam tinejdžerske godine u Ouagadougou. Sećam se crvene prašine, mopeda, kako se školsko okruženje ponekad učini kao zatvor i kako su mi moje kolege iz razreda značile sve. Takođe se sećam kako sam uvek pokušavala razumeti šta se očekuje se od mlade žene. S ovim filmom želim opisati kako je to biti mlada žena u Burkini danas.»

Ouaga Djevojke koristi cinéma vérité ili "muha na zidu" perspektivu kako bi se ispričala priče mladih djevojaka iz Burkine Faso. Redateljka odnosno njena kamera nastoji da bude nevidljiva i tako bez uplitanja prati devojke u njihovim pomalo dosadnim radionicama u kojima su prastari automobili kojima one vraćaju život do plesa na muzičkim koncertima i barovima noću. Svaka scena kao da je nepovezana sa prethodnom te tako pokazuje da je redateljka želela da ukaže na prirodni tok događaja više nego na neki kreirani narativ. Takođe, u pokušaju predstavljanja skoro potpune slike mladosti, Ouaga Girls se na bavi dubinom karaktera, interakcije sa devojka otkrivaju samo površinu njihovih ličnosti.

O vodiču: Ideja ovog vodiča je pre svega da kod dece podstakne ljubav prema gledanju dokumentarnih filmova, kao i da podstakne nastavnike, roditelje i sve odrasle koji rade sa decom da film koriste kako u formalnom tako i u neformalnom obrazovanju. Želimo da vas podstaknemo da film vidite kao moćno sredstvo za razvoj saosećanja, mašte, kreativnosti i kritičke misli!

Ciljevi:

- 1. Razvijati svest o različitim mogućnostima u različitim delovima sveta**
- 2. Upoznati se sa pojmom dokumentarac stanja**
- 3. Podstaci ih na preispitivanje društvenih normi i razmišljanje o povezanosti društvenih normi i izbora**

Aktivnosti pre projekcije:

1. **Da li znate nešto o Burkini Faso? Ako da šta ako ne hajde da zajedno istražimo !**

Aktivnosti posle projekcije:

1. Kako biste opisali radnju filma? Što je pokretački motiv filma? Da li neko zna šta je film stanja?
2. Ko je glavni lik? Postoji li jedan glavni lik? Šta proživljavaju likovi?
3. Šta je bilo najupečatljivije u realizaciji filma (fotografija, montaža, režija)? Koja su stanja kamere i kakvo je kadriranje?
4. Kako vam se svideo film? Kakav je ugođaj? Što je najpamtljivije? Koji su najsmješniji, najtužniji, najnapetiji, najstrašniji dijelovi filma?
5. Koja je poruka? Iz čije perspective je ispričan film? Na koji način pokušava utjecati na gledatelje?
6. Koje su uobičajene društvene norme u vašem društvu? Koje se odnose na dečake a koje na devojčice?
7. Šta vi mislite o onima koji slede svoje snove nezavisno od društvenih normi?
8. Da li ste nekad podržali nekoga u tome da slede svoje snove pa i ako to nije nešto što se očekuje od devojčica/dečaka?

O Filmu: MATANGI / MAYA / M.I.A.

Reditelj: Steve Loveridge

Šri Lanka, Velika Britanija, SAD

2017, 95'

Biografski dokumentarac o umetnici koja kao da sažima sve dobro i loše savremenog globalizma. Teme kao što su migracije, identitet, politika, terorizam, muzički aktivizam, ali i odrastanje u današnjim uslovima koji nisu jednoznačno određeni.

Teme: biografija, muzika, Šri Lanka, identitet, odrastanje, imigranti, aktivizam, kontraverze, obitelj

Preporuka: 16+

Kontekst: Pojašnjavajući identitet imigrana kao i uticaj odrastanja na Šri Lanki i teških političkih situacija na njen uspon kao popularne, ali kontroverzne zvezde, ovaj dokumentarni film prati život pevačice i pop ikone M.I.A. Rođena na Šri Lanki, komplikovanog porodičnog porekla obzirom da joj je otac osnivač pokreta Tamijskih tigrova, Mathangi 'Maya' Arulpragasam – poznata kao M.I.A. - pobjegla je u London s majkom i sestrom sa devet godina. Obzirom da je njen originalni plan bio da postane dokumentarista, vratila se u Šri Lanku kao likovna umetnica i počela da snima članove svoje porodice. Počela je da stvara muziku i razvila estetiku kojom promovise kuturnu raznolikost inspirisanu uličnom umetnošću, hip-hopom i raznim migrantskim zajednicama u Londonu. Međutim, njena podrška za tamijske pobunjenike i njen identitet "loše devojke" oštro su kritikovali glavni mediji, političari ali i dio šrilankanske javnosti. Koristeći arhivski materijal od poslednjih 22 godine, Steve Loveridge otkriva kako Maya koristi pop muziku kao aktivistički mehanizam i ne odustaje od toga da bude autsajder.

Reditelj: Digitalni umetnik i redatelj iz Londona. MATANGI / MAYA / M.I.A. njegov je debitantski dugometražni dokumentarac.

Filmska analiza: Biografski dokumentarac je film koji dramatizuje život stvarne osobe ili ljudi. Važan element ovog filma je njegov pokušaj pronalaska sive zone, prostora između crno-bele karakterizacije likova. Radi se o umetnici koja je dobro poznata mladima no kontekst njenih stihova odnosno umetnosti mnogo je manje poznat a i nije se jednostavno odrediti prema njemu. Istorija Šri Lanke je teška, obojena političkim previranjima te mnogim krvavim sukobima. Tamilski tigrovi su gerilska akcija koja je – iako započeta s pozitivnim idejama – proglašena najokrutnijim gerilskim pokretom. S druge strane, teme o kojima ova umetnica peva, identiteti imigranata su svakako važna i pozitivna tema. Njena biografija obojena je mnogim teškim bojama. Istorija nas ponekad uči da treba sagledati sve strane, ovaj dokumentarni film to pokušava da učini.

O vodiču: Ideja ovog vodiča je pre svega da kod dece podstakne ljubav prema gledanju dokumentarnih filmova, kao i da podstakne nastavnike, roditelje i sve odrasle koji rade sa decom da film koriste kako u formalnom tako i u neformalnom obrazovanju. Želimo da vas podstaknemo da film vidite kao moćno sredstvo za razvoj saosećanja, mašte, kreativnosti i kritičke misli!

Ciljevi:

1. Podstaci učenike na sagledavanje više perspektiva u svakoj situaciji
2. Usvojiti pojam globalizacija
3. Usmeriti ih na razmišljanje o pojmu identiteta

Aktivnosti pre projekcije:

Uputiti učenike da se upoznaju sa pokretom Tamislskih tigrova, upoznaju se sa radom reperke M.I.A. i istražiti koliko poznaju pojam globalizacije i ako ne znaju upoznati ih.

Aktivnosti posle projekcije:

Pitanja za diskusiju:

1.Šta znači sagledati više perspektiva i pokušajmo to da učinimo na primeru ovoga filma

2.Šta znači identitet i kako je taj pojam istražen u ovom filmu?

3.Kako je film snimljen?

4. Koja je poruka filma?